

DECIZII**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****DECIZIE****privind asigurarea conducerii Senatului
în perioada 16—24 ianuarie 2012**

În conformitate cu dispozițiile art. 40 alin. (2) din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Președintele Senatului d e c i d e:

Articol unic. — În perioada 16—24 ianuarie 2012, conducerea Senatului va fi asigurată de domnul senator Petru Filip, vicepreședinte al Senatului.

PREȘEDINTELE SENATULUI
VASILE BLAGA

București, 11 ianuarie 2012.

Nr. 1.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.194**

din 20 septembrie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 147³ alin. (6)
din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și ale art. 116 alin. (4) din Ordonanța Guvernului
nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 147³ alin. (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și ale art. 116 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Nexco Romoil” — S.R.L. din Oradea în Dosarul nr. 19.752/271/2009 al Judecătoria Oradea — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.822D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 19.752/271/2009, **Judecătoria Oradea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 147³ alin. (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și ale art. 116 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Nexco Romoil” — S.R.L. din Oradea într-o cauză având ca obiect o contestație la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate nu permit sub nicio formă rambursarea sau compensarea soldului negativ de TVA mai mic de 5.000 lei și îngăduiesc liberul acces la justiție, precum și limitele în care justițiabilii pot solicita instanțelor de judecată anularea unor acte.

Interzicerea solicitării și reportării unor sume de bani la care plătitorul de TVA are drept de rambursare constituie o confiscare abuzivă a unor bunuri proprietate privată. Mai mult, această măsură nu ar putea fi dispusă decât de o instanță judecătorească, iar nu de un organ de control fiscal care nu are atribuții jurisdicționale.

De asemenea, accesul liber la justiție este încălcat deoarece refuzul de rambursare nu se materializează în forma unui act susceptibil de a fi atacat în instanță.

Judecătoria Oradea — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, întrucât textele legale

criticate contravin prevederilor art. 44 alin. (1) și (3) din Constituție. Astfel, interdicția rambursării soldului sumei negative a taxei pe valoare adăugată din perioada fiscală de raportare, în cazul în care suma datorată este mai mică de 5.000 lei, precum și interdicția compensării unor astfel de sume reprezintă, în opinia instanței, o privare de proprietate sub forma unei exproprieri în fapt, așa cum s-a arătat și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în cauzele *Papamichalopoulos și alții contra Greciei* și *Sporrong și Lonroth contra Suediei*.

Indisponibilizarea unor sume de bani care li se cuvin plătitorilor de TVA pentru simplul motiv că sunt mai mici de 5.000 lei, pe un termen nedeterminat, echivalează cu o adevărată confiscare a acestor sume de bani, confiscare care nu este justificată de un scop legitim.

În ceea ce privește celelalte critici formulate de autorul excepției, instanța le apreciază ca neîntemeiate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul a transmis punctul său de vedere cu Adresa înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 16.464 din 18 noiembrie 2010 și apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența instanței de contencios constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 147³ alin. (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și ale art. 116 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 147³ alin. (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal: „*Persoanele impozabile, înregistrate conform art. 153, pot solicita rambursarea soldului sumei negative a taxei din perioada fiscală de raportare, prin bifarea casetei corespunzătoare din decontul de taxă din perioada fiscală de raportare, decontul fiind și cerere de rambursare, sau pot reporta soldul sumei negative în decontul perioadei fiscale următoare. Dacă persoana impozabilă solicită rambursarea soldului sumei negative, acesta nu se reportează în perioada fiscală următoare. Nu poate fi solicitată rambursarea soldului sumei negative a taxei din perioada fiscală de raportare, mai mic de 5.000 lei inclusiv, acesta fiind reportat obligatoriu în decontul perioadei fiscale următoare.*”;

— Art. 116 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală: „*Organul fiscal poate efectua compensarea din oficiu ori de câte ori constată existența unor creanțe reciproce, cu excepția sumelor negative din deconturile de taxă pe valoare adăugată fără opțiune de rambursare.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 44 — *Dreptul de proprietate privată* și ale art. 136 alin. (5) — *Proprietatea* din Constituție. De asemenea, sunt considerate a fi încălcate și prevederile art. 6

paragrafele 1 și 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Ulterior sesizării Curții, prevederile art. 116 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală au fost modificate prin art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 30 septembrie 2010, și au în prezent următorul conținut: „(4) *Dacă legea nu prevede altfel, compensarea operează de drept la data la care creanțele există deodată, fiind deopotrivă certe, lichide și exigibile.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor art. 147³ alin. (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, prin Decizia nr. 124 din 3 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 11 martie 2009. Cu acel prilej, Curtea a reținut că „referitor la critica potrivit căreia prevederile art. 147³ alin. (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal aduc atingere dreptului de proprietate privată al persoanelor impozabile, înregistrată în scopuri de TVA, Curtea reține că textul de lege criticat prevede tocmai rambursarea diferenței dintre suma reprezentând taxa plătită și cea colectată pentru operațiunile taxabile. Mai mult, în măsura în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru a solicita rambursarea în perioada fiscală de raportare, sumele plătite cu titlu de TVA se reportează în perioada fiscală următoare. Prin urmare, există posibilitatea ca soldul sumei negative a taxei în perioada fiscală de raportare să fie recuperat ulterior, fie prin rambursare, fie prin deducere, în condițiile Codului fiscal, astfel încât nu poate fi pusă în discuție «confiscarea» bunului, așa cum pretinde autorul excepției”.

În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea principiului accesului liber la justiție, consacrat de art. 21 din Constituție, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 205 din Codul de procedură fiscală, persoana interesată are posibilitatea de a se plânga împotriva actului administrativ fiscal care i-a produs un prejudiciu fie pe calea unei proceduri administrative, în acest caz decizia emisă în soluționarea contestației putând fi atacată ulterior în instanță, fie direct în fața instanței judecătorești de contencios administrativ competente. Prevederea expresă a posibilității de a contesta actul administrativ lipsește de temeii critica autorului excepției, cu ocazia judecării, în cadrul unor dezbateri contradictorii, acesta beneficiind de toate garanțiile procedurale prevăzute de lege, inclusiv de a-și formula apărările pe care le consideră necesare.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 116 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea a stabilit că sintagma „*in vigoare*” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare.

Curtea constată că norma supusă controlului de constituționalitate reprezintă o normă de procedură care exceptează de la compensarea din creanțele reciproce sumele negative din deconturile de taxă pe valoare adăugată fără opțiune de rambursare. Potrivit dispozițiilor, art. 725 alin. 1 din Codul de procedură civilă, „*Dispozițiile legii noi de procedură se aplică, din momentul intrării ei în vigoare, și proceselor în curs de judecată începute sub legea veche, precum și executării silite*

începute sub acea lege.” Prin urmare, modificarea operată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2010, care elimină excepția instituită de norma de procedură cuprinsă în art. 116 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, este de imediată aplicare, astfel că dispozițiile în forma criticată de autorul excepției de neconstituționalitate încetează să mai producă efecte juridice, nemaifiind aplicabilă litigiului dedus judecătii.

Față de această situație devin aplicabile dispozițiile art. 29 alin. (1) și (5) din Legea nr. 47/1992, conform cărora Curtea Constituțională poate decide numai asupra actelor normative care au legătură cu soluționarea cauzei. Constatând însă că, la data sesizării sale, dispozițiile legii erau în vigoare și se aplicau litigiului din fața instanței de fond, Curtea urmează să respingă excepția de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, art. al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 147³ alin. (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Societatea Comercială „Nexco Romoil” — S.R.L. din Oradea în Dosarul nr. 19.752/271/2009 al Judecătorei Oradea — Secția civilă.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 116 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de același autor, în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.195

din 20 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.824D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 1.105 din 21 septembrie 2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare, excepție ridicată de Primăria Sectorului 1 București și Consiliul Local al Sectorului 1 București, prin primarul sectorului 1 București, în Dosarul nr. 36.038/3/2010 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ

Prin Încheierea din 8 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 36.038/3/2010, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare.**

Excepția a fost invocată de Primăria Sectorului 1 București și Consiliul Local al sectorului 1 București, prin primarul sectorului 1 București, într-o cauză având ca obiect o cerere de anulare a unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că actul normativ criticat afectează regimul autorităților administrației publice locale și al autonomiei locale, așa cum sunt acestea prevăzute de art. 120—122 din Constituție. De asemenea, prin impunerea la nivelul administrației publice centrale a unui număr maxim de posturi, considerat în mod artificial și fără o fundamentare concretă și logică ca fiind necesar și suficient îndeplinirii tuturor atribuțiilor legale ale autorităților administrației publice locale, se încalcă prevederile art. 121 din Legea fundamentală referitor la autoritățile comunale și orășenești. Or, această autonomie presupune inclusiv alegerea modalităților prin care se implementează autonomia locală în interesul comunităților locale.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu își exprimă opinia cu privire la excepția invocată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul a transmis punctul său de vedere cu Adresa nr. 5/7.719/E.B., înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 16.778 din 25 noiembrie 2010, și apreciază că excepția este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența instanței de contencios constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 450 din data de 2 iulie 2010.

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 115 alin. (6) — *Delegarea legislativă*, art. 120 — *Principii de bază*, art. 121 — *Autorități comunale și orășenești*, art. 122 — *Consiliul județean*, art. 137 — *Sistemul financiar* și art. 148 alin. (2) — *Integrarea în Uniunea Europeană*.

Ulterior sesizării Curții, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2010 a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 13/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 179 din data de 14 martie 2011.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 63/2010, prin Decizia nr. 1.105 din 21 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 8 octombrie 2010. Cu acel prilej, Curtea a reținut că natura autorităților administrației publice locale (consiliile locale, primarii și consiliile județene) de instituții fundamentale ale statului este deopotrivă subliniată de statutul constituțional al acestora, consacrat de art. 120—122, ca și de faptul că organizarea și funcționarea sa, adică regimul său juridic, se reglementează, potrivit art. 73 alin. (3) lit. o) din Constituție, prin lege organică. Din analiza întregului conținut al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 63/2010, Curtea nu reține că acest act normativ aduce vreo modificare Legii administrației publice locale nr. 215/2001, neafectând în niciun sens, fie el pozitiv sau negativ, regimul autorităților publice locale, reprezentate de consilii locale, primari sau consilii județene. Modificările operate se limitează la modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și la stabilirea unor măsuri financiare de natură a spori disciplina financiară, predictibilitatea și transparența execuției bugetare la nivelul unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale, cu impact direct asupra arieratelor înregistrate ca urmare a managementului financiar imprudent și a cheltuielilor bugetare la nivelul unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale.

Prin urmare, Curtea a constatat că reglementarea criticată îndeplinește exigențele prevăzute de art. 115 alin. (6) din Constituție referitoare la interdicția legiferării în domeniul regimului instituțiilor fundamentale ale statului prin ordonanță de urgență.

Referitor la pretinsa încălcare a prevederilor art. 120—122 din Constituție, Curtea a apreciat că, astfel cum reiese și din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 63/2010, la adoptarea actului au fost avute în vedere necesitatea eficientizării activității instituțiilor publice locale și a îmbunătățirii actului managerial în condițiile reducerii cheltuielilor bugetare locale, precum și necesitatea adoptării unei politici de restrângere a cheltuielilor bugetare și de întărire a disciplinei financiare, astfel încât să se reducă deficitele dintre veniturile și angajamentele legale de cheltuieli publice locale.

Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa, de exemplu, prin Decizia nr. 154 din 30 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 mai 2004, că principiul autonomiei locale „nu presupune totală independență și competența exclusivă a autorităților publice din unitățile administrativ-teritoriale, ci acestea sunt obligate să se supună reglementărilor legale general valabile pe întreg teritoriul țării și dispozițiilor legale adoptate pentru protejarea intereselor naționale”. De asemenea, prin Decizia nr. 136 din 3 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 647 din 16 octombrie 2001, Curtea a reținut că dispozițiile art. 120—122 din Constituție „se referă la principiul autonomiei locale în cadrul organizării administrației publice din unitățile administrativ-teritoriale, iar nu la existența unei autonomii de decizie în afara cadrului legal, care este general obligatoriu”. Așa fiind, principiul autonomiei locale nu exclude obligația autorităților administrației publice locale de a respecta legile cu caracter general, aplicabile pe întreg teritoriul țării, recunoscând existența unor interese locale specifice, distincte, dar care nu sunt în contradicție cu interesele naționale, în acest sens sunt dispozițiile art. 121 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „*Consiliile locale și primarii*

funcționează, în condițiile legii, ca autorități administrative autonome și rezolvă treburile publice din comune și din orașe”, precum și prevederile constituționale ale art. 137 alin. (1), referitoare la formarea, administrarea, întrebuintarea și controlul resurselor financiare ale autorităților administrativ-teritoriale și ale instituțiilor publice, precum și prevederile art. 138 alin. (4) din Constituție, care stabilesc că „Bugetele locale se elaborează, se aprobă și se execută în condițiile legii”.

Or, în cazul de față, în considerarea rațiunii sociale majore pe care actul normativ se întemeiază, Curtea a reținut că reglementarea legală dedusă controlului de constituționalitate a

fost astfel concepută încât să ofere cadrul juridic necesar protejării intereselor naționale în activitatea economică și financiară, în concordanță cu exigența prevăzută de art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție.

Pe cale de consecință, Curtea a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2010 respectă exigențele constituționale consacrate de prevederile art. 120—122 referitoare la principiul autonomiei locale.

Considerentele reținute în deciziile menționate sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței acesteia.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare, excepție ridicată de Primăria Sectorului 1 București și Consiliul Local al Sectorului 1 București, prin primarul sectorului 1 București, în Dosarul nr. 36.038/3/2010 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.257

din 27 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării

obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială MEDIA MALL — S.R.L. din București în Dosarul nr. 4.273/306/2010 al Judecătoriei Sibiu — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.341D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 1.490 din 10 noiembrie 2009.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 4 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 4.273/306/2010, **Judecătoria Sibiu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Media Mall” — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect emiterea unei ordonanțe de plată în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că întreaga reglementare criticată instituie o procedură extrem de rapidă, care nu asigură garanțiile procesuale constituționale și convenționale privind dreptul la apărare, obiectivitatea, imparțialitatea și previzibilitatea, precum și obligativitatea instanței de judecată de a afla adevărul, tratamentul procesual aplicabil eventualului debitor fiind, în mod evident și nejustificat cu încălcarea limitelor prevăzute de art. 53 din Constituție, total defavorabil acestuia.

Judecătoria Sibiu — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării

obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din data de 31 octombrie 2007.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) — *Statul român*, art. 20 alin. (2) — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 24 — *Dreptul la apărare*, art. 44 — *Dreptul de proprietate*, art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți* și art. 126 — *Instanțele judecătorești*. De asemenea, sunt considerate a fi încălcate și prevederile art. 6 pct. 1 și art. 14 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 a mai fost supusă controlului de constituționalitate fie parțial, fie în integralitatea sa.

În acest sens, Curtea a pronunțat, de pildă, Decizia nr. 1.490 din 10 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 19 ianuarie 2010, prin care, analizând constituționalitatea dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007, a respins excepția și a statuat că „Prevederile de lege criticate sunt în sensul aplicării principiului rolului activ al judecătorului, care, la soluționarea pricinilor în primă instanță, are obligația de a încerca împăcarea părților. Împrejurarea că, potrivit art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007, judecătorul citează părțile pentru explicații și lămuriri și stăruie în efectuarea plății sumei datorate înseamnă că hotărârea se va pronunța numai după ce judecătorul va analiza toate probele aflate la dosar, inclusiv cele propuse de debitor. Mai mult, art. 2 din ordonanță prevede că procedura reglementată de acest act normativ vizează exclusiv creanțele certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani care rezultă din contracte comerciale, iar art. 10 dispune că ordonanța de plată se va emite numai în urma verificării cererii pe baza înscrisurilor depuse potrivit art. 6 alin. (2), a declarațiilor părților, precum și a celorlalte probe administrate, instanța constatând că cererea este întemeiată”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, argumentarea și soluția reținute în deciziile de mai sus își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Media Mall” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 4.273/306/2010 al Judecătoriei Sibiu — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 14 din Legea nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul mediului și pădurilor,

László Borbély

Ministrul administrației și internelor,

Constantin-Traian Igaș

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Anca Daniela Boagiu

Ministrul afacerilor europene,

Leonard Orban

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Ialomițianu

București, 11 ianuarie 2012.

Nr. 9.

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE**de aplicare a Legii nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule****CAPITOLUL I****Sfera de aplicare a taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule**

Art. 1. — (1) Taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, denumită în continuare *taxă*, reglementată de Legea nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, denumită în continuare *lege*, se aplică, în condițiile art. 4 din actul normativ mai sus menționat, autovehiculelor din categoriile M₁, M₂, M₃ și N₁, N₂, N₃, autovehicule în cazul cărora în rubrica 1 „Categorია” din cartea de identitate a vehiculului este înscris unul dintre codurile: M₁, M₁G, M₂, M₂G, M₃, M₃G, N₁, N₁G, N₂, N₂G, N₃ sau N₃G.

(2) Pentru autovehiculele înmatriculate după 1 ianuarie 2007, pentru care se solicită prima transcriere a dreptului de proprietate în România, taxa se achită și în cazul în care nu a fost achitată taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, conform Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, sau taxa pe poluare pentru autovehicule și care nu fac parte din categoria autovehiculelor exceptate ori scutite de la plata acestor taxe, potrivit reglementărilor legale în vigoare la momentul înmatriculării.

CAPITOLUL II**Exceptarea de la plata taxei**

Art. 2. — (1) Excepțiile de la plata taxei, prevăzute la art. 3 alin. (1) din lege, se acordă pe baza mențiunilor speciale înscrise în cartea de identitate a vehiculului.

(2) Pentru excepția prevăzută la art. 3 alin. (1) lit. b) din lege, în cazul autovehiculelor special modificate în scopul conducerii

de către persoanele cu handicap grav sau accentuat, precum și în scopul preluării și transportării acestora, la rubrica „Modificări ce nu afectează performanțele și caracteristicile de folosință ale vehiculului” este menționat tipul dispozitivului cu care este echipat autovehiculul. Regia Autonomă „Registrul Auto Român” înscrie textul în cartea de identitate a vehiculului numai dacă dispozitivul este certificat și numai după verificarea modului de fixare și funcționare a acestuia. În sensul art. 3 alin. (5) din lege, echiparea autovehiculului cu o cutie de viteze care poate funcționa în regim automat nu constituie o modificare specială a acestuia și nu determină singură exceptarea de la plata taxei.

(3) Pentru excepțiile prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. d) din lege, mențiunile speciale înscrise de Regia Autonomă „Registrul Auto Român” în cartea de identitate a vehiculului sunt, după caz:

a) la rubrica 1 „Categorია” este înscris textul „Autovehicul special”, iar la rubrica 2 „Caroseria” este înscris textul „SC ambulanță”;

b) la rubrica 1 „Categorია” este înscris textul „Autovehicul special”, la rubrica 2 „Caroseria” este înscris textul „SG alte activități”, iar la rubrica „Modificări ce nu afectează performanțele și caracteristicile de folosință ale vehiculului” este înscris textul „Echipament servicii de medicină”;

c) la rubrica 1 „Categorია” este înscris textul „Autovehicul special”, la rubrica 2 „Caroseria” este înscris textul „SG alte activități”, iar la rubrica „Modificări ce nu afectează performanțele și caracteristicile de folosință ale vehiculului” este înscris textul „Echipament ajutor de urgență”;

d) la rubrica 1 „Categorია” este înscris textul „Autovehicul special”, la rubrica 2 „Caroseria” este înscris textul „SG alte

activități”, iar la rubrica „Modificări ce nu afectează performanțele și caracteristicile de folosință ale vehiculului” este înscris textul „Echipament descarcerare”;

e) la rubrica 1 „Categorii” este înscris textul „Autovehicul special”, la rubrica 2 „Caroseria” este înscris fie textul „SG pompieră”, fie textul „SG alte activități”, iar la rubrica „Modificări ce nu afectează performanțele și caracteristicile de folosință ale vehiculului” este înscris textul „Echipament de stingere a incendiilor”.

CAPITOLUL III

Autoritatea competentă pentru calculul taxei

Art. 3. — (1) Taxa se calculează de organul fiscal competent din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care reprezintă:

a) în cazul persoanelor juridice, al persoanelor fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere — organul fiscal la care persoana este înregistrată ca plătitor de impozite și taxe;

b) în cazul persoanelor fizice — organul fiscal în a cărui rază teritorială persoana fizică își are domiciliul fiscal.

(2) În vederea calculării taxei de către autoritatea fiscală, persoana fizică sau persoana juridică în numele căreia se efectuează una dintre operațiunile prevăzute la art. 4 din lege, denumită în continuare *contribuabil*, trebuie să prezinte, în copie și în original, următoarele documente:

a) cartea de identitate a vehiculului;

b) documente care atestă dobândirea autovehiculului pentru care se solicită plata taxei de către contribuabil;

c) în cazul autovehiculelor rulate achiziționate din alte state, un document din care să rezulte data primei înmatriculări a acestora și, după caz, declarația pe propria răspundere prevăzută la art. 6 alin. (5), precum și rezultatul expertizei tehnice efectuate de Regia Autonomă „Registru Auto Român” ori rezultatul evaluării individuale efectuate potrivit art. 6 alin. (20).

(3) Procedura de stabilire a taxei se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice. Ordinul se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) În cazul autovehiculelor care fac obiectul contractelor de leasing, în locul cărții de identitate a vehiculului, prevăzută la alin. (2) lit. a), va fi prezentat un document care să conțină elementele necesare calculului taxei de către organul fiscal, al cărui model va fi stabilit în ordinul prevăzut la alin. (3).

(5) Taxa se achită în lei de contribuabili, prin virament sau în numerar, la unitățile Trezoreriei Statului din cadrul organului fiscal la care aceștia sunt înregistrați ca plătitori de impozite și taxe sau își au domiciliul fiscal, în contul 51.16.10.09 „Disponibil din taxe pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule”, codificat cu codul de identificare fiscală a contribuabililor persoane fizice sau juridice.

(6) În ultima zi lucrătoare a lunii, unitățile Trezoreriei Statului transferă în contul 50.17 „Disponibil al fondului pentru mediu”, deschis pe numele Administrației Fondului pentru Mediu la Trezoreria Sectorului 6, sumele colectate în contul prevăzut la alin. (5).

(7) Transferul sumelor se efectuează din contul 51.16.10.09 „Disponibil din taxe pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule”, codificat cu codul de identificare fiscală atribuit Trezoreriei Statului (8609468), la nivelul soldului creditor al contului.

(8) Concomitent cu efectuarea operațiunilor de transfer prevăzute la alin. (6), unitățile Trezoreriei Statului transmit în sistem electronic Administrației Fondului pentru Mediu un fișier conținând toate operațiunile efectuate prin contul 51.16.10.09

„Disponibil din taxe pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule”.

Art. 4. — (1) În cazul în care se solicită prima transcriere a dreptului de proprietate în România pentru un autovehicul înmatriculat după 1 ianuarie 2007 și până la intrarea în vigoare a legii, iar proprietarului plătitor al taxei speciale pentru autoturisme și autovehicule/taxe pe poluare pentru autovehicule nu i s-a restituit cuantumul acestora sau valoarea reziduală prevăzută la art. 7 alin. (1) din lege, organul fiscal competent eliberează un document care evidențiază această situație.

(2) Documentul prevăzut la alin. (1) se prezintă la Serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculări vehicule odată cu solicitarea transcrierii dreptului de proprietate.

(3) Procedura de întocmire și eliberare a documentului prevăzut la alin. (1), precum și forma acestuia se aprobă prin ordinul prevăzut la art. 10 alin. (2).

CAPITOLUL IV

Calculul taxei

Art. 5. — Taxa se stabilește în baza unei formule care cuprinde elementele de mai jos:

a) norma de poluare Euro se regăsește codificată în cartea de identitate a autovehiculului la rubrica 5 „Numărul de omologare”, prin ultimele două caractere din numărul de omologare, după cum urmează:

Norma de poluare Euro	Codificare
Non Euro	E0 sau R0
Euro 1/Euro I	E1/R1
Euro 2/Euro II	E2/R2
Euro 3/Euro III	E3/R3
Euro 4/Euro IV	E4/R4
Euro 5/Euro V	E5/R5 sau RE
Euro 6/Euro VI	E6/R6

1. În cazul autovehiculelor electrice, codificarea este EE. Autovehiculele hibride au înscris în cartea de identitate a vehiculului, la rubrica 10 „Sursa de energie”, textul „hibrid”.

2. Autovehiculelor speciale a căror deplasare pe drumurile publice este în general limitată numai la și de la locul de muncă, ale căror motoare respectă normele privind poluarea chimică și care, conform legii, sunt încadrate în categoria N₃, având număr de omologare înscris în cartea de identitate a vehiculului H0, H1, H2, H3, H4 și H5, le corespund normele de poluare după cum urmează:

Codul specific autovehiculelor cu motoare care respectă normele de poluare chimică aplicabile mașinilor mobile nerutiere	Norma Euro de echivalare
H0	Non Euro
H1	Euro II
H2	Euro III
H3	Euro IV
H4	Euro V
H5	Euro VI

b) valoarea combinată a emisiei de CO₂, exprimată în g/km, este valoarea înscrisă în cartea de identitate a autovehiculului la rubrica „Modificări ce nu afectează performanțele și caracteristicile de folosință ale vehiculului”, pentru categoria „Autoturism M₁” sau „Autoturism M₁G” încadrat în norma de poluare Euro 3, Euro 4, Euro 5 sau Euro 6, cu excepția celor prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. c) din lege;

c) cilindrul/capacitatea cilindrică, exprimată în cm³, se regăsește înscrisă în cartea de identitate a autovehiculului;

d) vechimea autovehiculului, calculată ca diferență între data la care se efectuează calculul și data primei înmatriculări.

În cazul autovehiculelor rulate care se înmatriculează pentru prima dată în România, data primei înmatriculări utilizată la calculul taxei este data înscrisă la rubrica corespunzătoare a documentului de înmatriculare străin. În cazul în care din documentul de înmatriculare nu reiese data exactă a primei înmatriculări, se va considera dată de referință prima zi a anului de fabricație;

e) filtru de particule, în cazul autovehiculelor echipate cu motor diesel prevăzute din construcție cu filtru de particule, cărora li se aplică o reducere de 25% doar dacă în cartea de identitate a acestora, la rubrica „Modificări ce nu afectează performanțele și caracteristicile de folosință ale vehiculului”, este înscris textul „Filtru de particule”. Regia Autonomă „Registrul Auto Român” înscrie textul în cartea de identitate a vehiculului numai dacă dispozitivul este prevăzut în documentația privind omologarea de tip a autovehiculului sau, pentru un autovehicul comercial, a motorului care îl echipază și, suplimentar pentru autovehiculele rulate, în urma verificării existenței și stării tehnice a acestuia.

CAPITOLUL V

Determinarea deprecierei reale a unui autovehicul rulat

Reducerea suplimentară a taxei

Art. 6. — (1) Suma reprezentând taxa ce urmează a fi plătită, calculată potrivit prevederilor art. 6 din lege, poate fi ajustată atunci când autovehiculul pentru care se solicită una dintre operațiunile prevăzute la art. 4 din lege nu se încadrează în parametrii de referință ai unui autovehicul considerat standard și care sunt:

a) rulajul mediu anual standard:

— M₁ — 15.000 km;

— N₁ — 30.000 km;

— M₂ și N₂ — 60.000 km;

— M₃ și N₃ — 100.000 km;

b) starea generală standard, specifică unui autovehicul care îndeplinește toate condițiile tehnice impuse la omologare și la inspecția tehnică periodică, conform legislației în vigoare, iar caroseria nu prezintă semne de coroziune și deteriorare, autovehiculul nu a fost revopsit, tapițeria este curată și fără deteriorări, iar componentele de bord sunt în stare bună;

c) dotările standard: aer condiționat, ABS și airbag;

d) vechimea autovehiculului.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. a), ajustarea se face pe baza declarației pe propria răspundere a persoanei care solicită una dintre operațiunile prevăzute la art. 4 din lege, că rulajul mediu anual real al autovehiculului în cauză este mai mare decât rulajul mediu anual considerat standard pentru categoria respectivă de autovehicule.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2), calculul taxei se face pe baza cotei de reducere rezultată din cota prevăzută în anexa nr. 4 la lege, majorată cu reducerea suplimentară prevăzută în anexa nr. 5 din același act normativ. Atunci când noua cotă de reducere este mai mare de 90%, se aplică cota de reducere de 90%.

(4) Rulajul mediu anual real se calculează prin raportarea rulajului afișat de indicatorul de kilometraj al autovehiculului la vechimea calculată în funcție de data primei înmatriculări.

(5) Declarația pe propria răspundere se întocmește de persoana în cauză potrivit modelului prevăzut în anexă nr. 1 și se depune la organul fiscal competent.

(6) Suma reprezentând taxa ce urmează a fi plătită, calculată potrivit prevederilor art. 6 din lege, poate fi ajustată și atunci când persoana care solicită una dintre operațiunile prevăzute la art. 4 din lege pentru un autovehicul rulat face dovada, pe baza expertizei tehnice efectuate de Regia Autonomă „Registrul Auto Român”, că deprecierea autovehiculului rulat este mai mare decât cea indicată de grila fixă prevăzută în anexa nr. 4 la lege.

(7) În cazul prevăzut la alin. (6), deprecierea unui autovehicul în raport cu un autovehicul considerat „standard” se calculează după formula:

$$D = (d1 \times 0,30) + (d2 \times 0,30) + (d3 \times 0,40),$$

unde:

D — deprecierea totală;

d1 — deprecierea stabilită în funcție de vechime;

d2 — deprecierea stabilită în funcție de starea generală;

d3 — deprecierea stabilită în funcție de nivelul de dotare.

(8) Contribuabilul poate solicita ajustarea taxei pe baza oricărui element dintre cele 3 elemente prevăzute la alin. (7), după caz. În această situație, valoarea deprecierei neajustate (*d1*, *d2* sau *d3*) este egală cu 1.

(9) Deprecierea stabilită în funcție de vechime (*d1*) se aplică pentru autovehiculele în cazul cărora există diferențe mai mari de un an între data primei înmatriculări, stabilită conform prevederilor art. 5 lit. d), și anul de fabricație înscris în cartea de identitate a vehiculului la rubrica 5 „Anul fabricației”, după cum urmează:

Diferență vechime (ani)	Coefficient d1
> 1 - 2	1,01
> 2 - 3	1,02
> 3 - 4	1,03
> 4	1,04

(10) În cazul în care persoana care solicită una dintre operațiunile prevăzute la art. 4 din lege nu poate face dovada primei înmatriculări a autovehiculului, se aplică prevederile art. 6 alin. (7) din lege, luându-se în calcul ca dată de referință prima zi a anului de fabricație, coeficientul de depreciere *d1* fiind 1.

(11) Deprecierea stabilită în funcție de starea generală (*d2*) are în vedere alte aspecte decât cele care fac obiectul omologării și inspecției tehnice periodice, și anume aspectul exterior și interior al autovehiculului, ținându-se cont de starea caroseriei, revopsirea autovehiculului, starea tapițeriei și a componentelor de bord.

(12) Deprecierea stabilită în funcție de starea generală (*d2*) se determină ca produs al valorilor din tabelul de mai jos:

Aspectul/ Starea generală	Coefficients d2	
	Standard	Inferioară
Aspect exterior	1,0	1,05
Aspect interior	1,0	1,05

(13) Deprecierea stabilită în funcție de nivelul de dotare (d3), respectiv pe baza dotărilor considerate drept opționale în raport cu cerințele standard impuse prin legislația privind omologarea și inspecția tehnică a autovehiculelor se determină ca produs al valorilor din tabelul de mai jos:

Dotarea	Coeficient d3
Fără aer condiționat	1,05
Fără ABS	1,05
Fără airbag	1,05

(14) Coeficientul deprecierii totale (D), calculat conform formulei prevăzute la alin. (7), se înmulțește cu cota de reducere a taxei prevăzută în anexa nr. 4 la lege, stabilită inițial, rezultând noua cotă de reducere pentru calculul taxei. Atunci când noua cotă de reducere este mai mare de 90%, se aplică cota de reducere de 90%.

(15) Tariful pentru efectuarea expertizei tehnice, care nu poate depăși costul operațiunilor de expertiză, se stabilește prin decizie a Consiliului de administrație al Regiei Autonome „Registrul Auto Român” și se publică pe site-ul acesteia, în termen de 15 zile calendaristice de la data publicării prezentelor norme metodologice.

(16) Rezultatul expertizei tehnice se consemnează într-un document eliberat de Regia Autonomă „Registrul Auto Român”, care cuprinde informațiile corespunzătoare fiecăruia dintre elementele avute în vedere pentru stabilirea reducerii suplimentare și cota de reducere care decurge din acestea.

(17) Contribuabilul care urmează să efectueze una dintre operațiunile prevăzute la art. 4 din lege pentru un autovehicul rulat poate solicita ajustarea taxei atât pentru cazul prevăzut la alin. (1) lit. a), cât și pentru cazul prevăzut la alin. (6). În această situație, la calculul taxei se ia în considerare cota de reducere rezultată din înmulțirea coeficientului de depreciere determinat potrivit alin. (7) cu suma dintre cota de reducere prevăzută în anexa nr. 4 la lege și reducerea suplimentară prevăzută în anexa nr. 5 din același act normativ. Atunci când noua cotă de reducere este mai mare de 90%, se aplică cota de reducere de 90%.

(18) Atunci când contribuabilul a plătit taxa calculată potrivit prevederilor art. 6 din lege, acesta poate solicita recalcularea sumei plătite pe baza rezultatului expertizei tehnice efectuate potrivit prevederilor alin. (6).

(19) În baza cererii și a rezultatului expertizei tehnice eliberat de Regia Autonomă „Registrul Auto Român”, autoritatea fiscală competentă procedează la recalcularea sumei reprezentând taxa.

(20) În situația în care contribuabilul consideră că deprecierea autovehiculului său este mai mare decât deprecierea rezultată pe baza cotei inițiale de reducere și/sau a cotei suplimentare de reducere a taxei, acesta poate contesta taxa în baza rezultatului unei expertize privind evaluarea individuală a autovehiculului în cauză. În acest sens, contribuabilul va solicita efectuarea expertizei de către un expert al Corpului experților tehnici, care în raportul de expertiză privind evaluarea individuală a autovehiculului va înscrie și cota reală de reducere a taxei corespunzătoare acelui autovehicul.

(21) Pe baza cotei reale de reducere, stabilită potrivit alin. (20), autoritatea fiscală competentă va proceda la calcularea taxei.

CAPITOLUL VI

Restituirea sumelor reprezentând diferențe de taxe plătite și a valorii reziduale a taxei

SECȚIUNEA 1

Restituirea sumelor rezultate ca diferență între taxa pe poluare pentru autovehicule/taxa specială pentru autoturisme și autovehicule și taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule

Art. 7. — (1) Sumele prevăzute la art. 12 din lege se restituie, la cererea contribuabilului, persoană fizică sau juridică, în conformitate cu prevederile art. 117 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pentru restituirea sumelor prevăzute la alin. (1), contribuabilul va depune o cerere de restituire la organul fiscal competent, prevăzut la art. 3 alin. (1). Modelul cererii este prevăzut în anexa nr. 2.

(3) La cererea de restituire se anexează, în original sau în copie, documentul doveditor al plății taxei pe poluare pentru autovehicule/taxei speciale pentru autoturisme și autovehicule, respectiv chitanța fiscală/ordinul de plată și extrasul de cont, după caz, care să ateste efectuarea plății acesteia, precum și copia cărții de identitate a vehiculului și a certificatului de înmatriculare, cu prezentarea în original a acestora.

(4) În cazul autovehiculelor care fac obiectul contractelor de leasing, la cererea de restituire se anexează, în copii conforme cu originalul, pe baza declarației proprii, documentul doveditor al plății taxei pe poluare pentru autovehicule/taxei speciale pentru autoturisme și autovehicule, precum și cartea de identitate a vehiculului și certificatul de înmatriculare.

(5) Restituirea sumelor prevăzute la alin. (1) se face de către organul fiscal competent, de la bugetul Fondului pentru mediu sau bugetul de stat, după caz, din contul de venituri bugetare în care a fost încasată suma în contul bancar indicat de către solicitant prin cererea sa de restituire.

SECȚIUNEA a 2-a

Restituirea sumelor reprezentând valoarea reziduală a taxei plătite

Art. 8. — (1) În situația în care un autovehicul pentru care s-a plătit în România taxa pe poluare pentru autovehicule sau taxa prevăzută de lege este scos ulterior din parcul auto național, contribuabilul care a plătit taxa poate solicita restituirea valorii reziduale a acesteia, prevăzută la art. 7 alin. (2) din lege.

(2) Suma prevăzută la alin. (1) se restituie, la cererea contribuabilului, persoană fizică sau juridică, în conformitate cu prevederile art. 117 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pentru restituirea sumei prevăzute la alin. (1), contribuabilul va depune o cerere de restituire la organul fiscal competent, prevăzut la art. 3 alin. (1). Modelul cererii este prevăzut în anexa nr. 2.

(4) În sensul art. 7 alin. (3) din lege, la cererea de restituire se anexează următoarele documente:

- copia legalizată a cărții de identitate a autovehiculului;
- documentul eliberat de organele de poliție competente, din care să rezulte că autovehiculul a fost scos din parcul auto național, în original și copie;
- documentul care atestă faptul că autovehiculul a fost transferat în alt stat membru, respectiv factura/contractul de vânzare-cumpărare sau declarația vamală de export, după caz, în original și copie;

d) dovada plății taxei/taxei pe poluare pentru autovehicule, în copie și în original.

(5) Cererea de restituire se soluționează de organul fiscal competent, în termenul legal de soluționare, potrivit legii, iar restituirea sumelor reprezentând valoare reziduală a taxei se face din bugetul Fondului pentru mediu.

(6) Suma reprezentând valoarea reziduală a taxei se restituie de unitățile Trezoreriei Statului, din contul 51.16.10.09 „Disponibil din taxe pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule”, codificat cu codul de identificare fiscală al contribuabililor persoane fizice sau juridice, cu încadrarea în soldul creditor al contului sintetic 51.16.10.09 „Disponibil din taxe pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule”.

(7) În cazul în care suma prevăzută la alin. (6) nu se încadrează în soldul creditor al contului sintetic 51.16.10.09 „Disponibil din taxe pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule”, unitățile Trezoreriei Statului vor solicita în scris Administrației Fondului pentru Mediu, pe baza unei adrese aprobate de conducătorul unității, transferarea în contul 51.16.10.09 „Disponibil din taxe pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule”, codificat cu codul de identificare fiscală atribuit Trezoreriei Statului (8609468), a sumei necesare efectuării restituirii. Administrația Fondului pentru Mediu va vira suma astfel solicitată, din contul 50.17 „Disponibil al Fondului pentru mediu”, în termen de maximum două zile lucrătoare de la primirea adresei de la unitatea Trezoreriei Statului.

(8) Documentele originale prevăzute la alin. (4) lit. b), c) și d) se restituie după verificarea acestora.

SECȚIUNEA a 3-a

Restituirea sumelor reprezentând diferențele de taxă rezultate în urma contestării acestora

Art. 9. — (1) În cazul contestării taxei plătite, contribuabilul poate solicita restituirea diferenței de taxă față de cea plătită.

(2) Sumele prevăzute la alin. (1) se restituie, la cererea contribuabilului, persoană fizică sau juridică, în conformitate cu prevederile art. 117 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pentru restituirea sumelor reprezentând diferență de taxă, contribuabilul va depune o cerere de restituire la organul fiscal competent, prevăzut la art. 3 alin. (1). Modelul cererii este prevăzut în anexa nr. 2.

(4) La cererea de restituire se anexează, în original și în copie, în vederea verificării acestora, următoarele documente:

a) dovada plății taxei;

b) documentul eliberat de Regia Autonomă „Registrul Auto Român” privind rezultatul expertizei tehnice sau documentul eliberat de Corpul Experților Tehnici privind rezultatul evaluării individuale a autovehiculului.

(5) Cererea de restituire se soluționează de organul fiscal competent în termenul legal, iar restituirea sumelor reprezentând diferență de taxă se face din bugetul Fondului pentru mediu.

(6) Suma reprezentând diferența de taxă se restituie de unitățile Trezoreriei Statului din contul 51.16.10.09 „Disponibil din taxe pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule”, codificat cu codul de identificare fiscală a contribuabililor persoane fizice sau juridice, cu încadrarea în soldul creditor al contului sintetic 51.16.10.09 „Disponibil din taxe pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule”.

(7) În cazul în care suma prevăzută la alin. (6) nu se încadrează în soldul creditor al contului sintetic 51.16.10.09 „Disponibil din taxe pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule”, unitățile Trezoreriei Statului vor solicita în scris Administrației Fondului pentru Mediu, pe baza unei adrese aprobate de conducătorul unității, transferarea în contul 51.16.10.09 „Disponibil din taxe pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule”, codificat cu codul de identificare fiscală atribuit Trezoreriei Statului (8609468), a sumei necesare efectuării restituirii. Administrația Fondului pentru Mediu va vira suma astfel solicitată, din contul 50.17 „Disponibil al Fondului pentru mediu”, în termen de maximum două zile lucrătoare de la primirea adresei de la unitatea Trezoreriei Statului.

CAPITOLUL VII Dispoziții finale

Art. 10. — (1) Prin ordin comun al ministrului mediului și pădurilor, al ministrului finanțelor publice și al ministrului transporturilor și infrastructurii se vor emite instrucțiuni privind aplicarea prezentelor norme metodologice.

(2) Modelul „Declarației pe propria răspundere” prevăzute la art. 6 alin. (5) și procedura de restituire a sumelor prevăzute la cap. VI, împreună cu formularele utilizate în acest scop, se aprobă prin ordin comun al ministrului mediului și pădurilor și al ministrului finanțelor publice, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.

*ANEXA Nr. 1
la normele metodologice*

DECLARAȚIE pe propria răspundere

Subsemnatul,, reprezentant al Societății Comerciale, cu domiciliul/sediul în județul, municipiul/orașul/comuna, satul, sectorul, codul poștal, str. nr., bl., sc., et., ap., telefon/fax, e-mail, posesor al (BI/CI) seria nr., cunoscând prevederile art. 292 din Codul penal privind falsul în declarații, declar pe propria răspundere că autovehiculul marca, tipul/varianta, numărul de identificare, culoarea, are un rulaž mediu anual, la data la care intervine una din situațiile prevăzute la art. 4 din Legea nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, în România de km, calculat potrivit prevederilor art. 5 din normele metodologice de aplicare a Legii nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule.

Dau prezenta declarație în vederea calculului taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule.

Data

.....

Semnătura

.....

CERERE DE RESTITUIRE

Către

.....

(organul fiscal competent)

Subsemnatul/Subscrisa, cu domiciliul/sediul în localitatea,

(numele și prenumele persoanei fizice/denumirea contribuabilului)

str. nr., bl., sc., ap., județul/sectorul, având C.N.P./C.U.I., în temeiul prevederilor Legii nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, coroborate cu prevederile art. 117 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, solicit/solicităm restituirea sumei reprezentând¹⁾:

() diferență între suma achitată anterior, cu titlu de taxă pe poluare pentru autovehicule, și cuantumul rezultat din aplicarea prevederilor privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule;

() diferență între suma achitată anterior, cu titlu de taxă specială pentru autoturisme și autovehicule, și cuantumul rezultat din aplicarea prevederilor privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule;

() valoarea reziduală a taxei pentru autovehiculul care a fost scos din parcul auto național și pentru care s-a plătit taxa pe poluare pentru autovehicule sau taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule;

() diferențe calculate în urma contestării taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule.

Declar/Declarăm că suma achitată inițial, cu titlu de taxă specială pentru autoturisme și autovehicule/taxă pe poluare/taxă pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, prin chitanța/ordinul de plată la Trezoreria Statului nr. /....., în cuantum de lei, a fost achitată ca urmare a intervenirii uneia dintre situațiile prevăzute de Codul fiscal, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, aprobată prin Legea nr. 140/2011, sau art. 4 din Legea nr. 9/2012, în cazul înmatriculării autoturismului/autovehiculului marca, tipul/varianta, fabricat în anul, având numărul de înmatriculare, numărul de identificare, seria cărții de identitate²⁾.

Față de acestea, vă rog/rugăm să procedați la calcularea diferenței/valorii reziduale, conform prevederilor Legii nr. 9/2012, cu mențiunea că am luat cunoștință de faptul că pentru suma de restituit se aplică prevederile art. 117 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Solicit/Solicităm ca restituirea efectivă a sumelor convenite în continuare să se efectueze³⁾:

() în contul bancar nr....., deschis la.....;

() în numerar, la ghișeul unității Trezoreriei Statului, în baza notei privind restituirea.

Solicitantul/Reprezentantul legal al contribuabilului,

.....

(numele și prenumele)

Semnătura

.....

L.S.

.....

Data

.....

1) Se bifează situația în cauză.

2) Nu se completează în situația în care se solicită valoarea reziduală a taxei.

3) Se indică modalitatea agreată pentru restituire.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

privind participarea forțelor Armatei României la exerciții sau antrenamente multinaționale

Pentru aplicarea prevederilor art. 3 alin. (3) și art. 8 alin. (2) din Legea nr. 121/2011 privind participarea forțelor armate la misiuni și operații în afara teritoriului statului român și ale art. 5 din Legea nr. 291/2007 privind intrarea, staționarea, desfășurarea de operațiuni sau tranzitul forțelor armate străine pe teritoriul României,

în temeiul prevederilor art. 33 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Forțele Armatei României iau parte la exerciții/antrenamente multinaționale în vederea pregătirii participării la operații sau misiuni în afara teritoriului statului român ori pentru pregătirea forțelor și evaluarea gradului de interoperabilitate în planificarea, organizarea și conducerea acțiunilor militare la nivel tactic, operativ sau strategic, în orice tip de operații.

(2) Exercițiile/Antrenamentele multinaționale sunt activități complexe de instruire desfășurate în comun de forțe ale Armatei României cu forțe aparținând armatelor altor state, în baza tratatelor internaționale la care România este parte.

Art. 2. — Exercițiile/Antrenamentele multinaționale se pot desfășura pe teritoriul statului român sau al altor state, cu respectarea prevederilor legislației naționale și ale tratatelor internaționale la care România este parte.

Art. 3. — Forțele Armatei României pot participa la exerciții/antrenamente multinaționale cu structuri constituite și/sau cu personal, cu sau fără echipamentele și materialele din înzestrare.

Art. 4. — (1) Procesul de planificare, execuția și analiza exercițiilor/antrenamentelor multinaționale se desfășoară conform prevederilor directivelor de profil ale Organizației Tratatului Atlanticului de Nord sau, după caz, ale Statului Major Militar al Uniunii Europene ori sunt stabilite de comun acord cu partenerii pe timpul conferințelor de planificare.

(2) Procesul de planificare a unui exercițiu/antrenament multinațional cuprinde de regulă 4 conferințe de planificare.

(3) Când situația o impune, cu acordul părților participante, numărul conferințelor de planificare poate fi redus la minimum două.

Art. 5. — (1) Principalele aspecte ale planificării, organizării și desfășurării exercițiilor/antrenamentelor multinaționale, precum și persoanele care urmează a semna înțelegerile tehnice se stabilesc cu respectarea procedurii stabilite de actele normative în vigoare, de comun acord cu partenerii străini, pe timpul conferințelor de planificare și se înscriu în textul înțelegerilor tehnice.

(2) Înțelegerile tehnice se semnează, de regulă, la data desfășurării ultimei conferințe de planificare.

(3) Pe cale de excepție, când semnarea de către personalul în drept nu este posibilă la data desfășurării ultimei conferințe de planificare, înțelegerea tehnică se semnează nu mai târziu de data de înaintare a raportului pentru desfășurarea exercițiului.

Art. 6. — (1) Responsabilitatea pregătirii efectivelor care iau parte la exerciții/antrenamente multinaționale revine structurilor titulare de activități internaționale, denumite în continuare *TAI*, care planifică participarea forțelor din subordine la exerciții/antrenamente.

(2) Invitațiile de participare la exercițiile/antrenamentele multinaționale organizate pe teritoriul național, respectiv la conferințele de planificare a acestora, se transmit prin structurile abilitate ale Ministerului Apărării Naționale de către structurile *TAI* care au planificat aceste activități.

(3) În situația în care la un exercițiu/antrenament multinațional planificat pe teritoriul național participă structuri

militare din subordinea mai multor structuri *TAI*, structura titulară pentru organizarea acestui exercițiu/antrenament este desemnată de șeful Statului Major General, la propunerea Direcției instrucție și doctrină.

Art. 7. — (1) Șeful Statului Major General aprobă, de principiu, propunerile șefilor structurilor *TAI* privind participarea la procesul de planificare și execuția exercițiilor/antrenamentelor multinaționale, înaintate în urma primirii invitațiilor de la parteneri.

(2) Aprobarea șefului Statului Major General prevăzută la alin. (1) constituie temeiul pentru introducerea exercițiilor/antrenamentelor multinaționale în proiectul Planului cu activitățile internaționale ale Ministerului Apărării Naționale pentru anul următor.

Art. 8. — (1) Statul Major General, prin Direcția instrucție și doctrină, coordonează și monitorizează participarea forțelor Armatei României la exerciții/antrenamente multinaționale.

(2) Anual, în ultima decadă a lunii octombrie, structurile *TAI* transmit la Direcția instrucție și doctrină situația cu exercițiile/antrenamentele multinaționale ce urmează a fi incluse în proiectul Planului cu activitățile internaționale ale Ministerului Apărării Naționale, înainte de a le introduce în aplicația informatică de gestionare a planului.

Art. 9. — (1) Direcția instrucție și doctrină este structura responsabilă cu efectuarea demersurilor necesare obținerii aprobării legale pentru participarea forțelor armate la exerciții/antrenamente multinaționale în conformitate cu prevederile art. 8 din Legea nr. 121/2011 privind participarea forțelor armate la misiuni și operații în afara teritoriului statului român și ale art. 5 din Legea nr. 291/2007 privind intrarea, staționarea, desfășurarea de operațiuni sau tranzitul forțelor armate străine pe teritoriul României.

(2) Propunerile structurilor *TAI* privind participarea la exerciții/antrenamente multinaționale se înaintează Direcției instrucție și doctrină, trimestrial, cu 45 de zile înaintea începerii trimestrului pentru care se fac propunerile, centralizate conform modelelor prevăzute în anexele nr. 1 și 2.

(3) După obținerea aprobării legale, tabelul centralizator cu exercițiile/antrenamentele multinaționale planificate a se desfășura pe teritoriul național se transmite de către Direcția instrucție și doctrină la Centrul de coordonare a mișcării.

Art. 10. — Forțele Armatei României pot participa la exerciții/antrenamente multinaționale care nu au fost incluse în Planul cu activitățile internaționale ale Ministerului Apărării Naționale, în condițiile fundamentării costurilor de participare și precizării sursei de finanțare.

Art. 11. — Anual, până la data de 15 ianuarie, structurile *TAI* care au participat la exerciții/antrenamente multinaționale întocmesc și înaintează Direcției instrucție și doctrină și Direcției cooperare internațională în domeniul apărării o analiză a participării la exercițiile/antrenamentele din anul precedent, care să vizeze, fără a se limita la acestea, aspecte referitoare la scopuri și obiective urmărite, concluzii și propuneri de îmbunătățire a activității.

Art. 12. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului apărării nr. M.17/2007 privind participarea Armatei României la exerciții multinaționale.*)

Art. 13. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 14. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Gabriel Oprea

București, 6 ianuarie 2012.
Nr. M.2.

*) Ordinul ministrului apărării nr. M.17/2007 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, deoarece avea ca obiect reglementări din sectorul de apărare a țării și securitate națională.

ANEXA Nr. 1

**EXERCIȚII ȘI ANTRENAMENTE MULTINAȚIONALE
planificate în trimestrul în afara teritoriului statului român**

— model —

Nr. crt.	Denumirea activității	Categoria și tipul activității	Data ieșirii/intrării din/in țară	Participare: personal, tehnică, armament și muniție (români)	Locul de desfășurare	Specificații/ Scopul activității	Costuri totale și proveniența acestora	Observații
NATO ȘI DE PARTENERIAT								
ÎN CADRUL POLITICII DE SECURITATE ȘI APĂRARE COMUNĂ/UE								
ÎN CADRUL INIȚIATIVELOR REGIONALE								
ÎN SPIRITUL PARTENERIATULUI PENTRU PACE/PfP								
ÎN CADRUL INIȚIATIVEI DE PROLIFERARE A SECURITĂȚII								
BILATERALE								
ÎN CADRUL COALIȚIILOR INTERNAȚIONALE								

ANEXA Nr. 2

**EXERCIȚII ȘI ANTRENAMENTE MULTINAȚIONALE
planificate în trimestrul pe teritoriul statului român**

— model —

Nr. crt.	Denumirea activității	Categoria și tipul activității	Data intrării/ieșirii în/din țară	Participare: personal, tehnică, armament și muniție (străini)	Locul de desfășurare	Specificații/ Scopul activității	Costuri totale și proveniența acestora	Observații
NATO ȘI DE PARTENERIAT								
ÎN CADRUL POLITICII DE SECURITATE ȘI APĂRARE COMUNĂ/UE								
ÎN CADRUL INIȚIATIVELOR REGIONALE								
ÎN SPIRITUL PARTENERIATULUI PENTRU PACE/PfP								
ÎN CADRUL INIȚIATIVEI DE PROLIFERARE A SECURITĂȚII								
BILATERALE								
ÎN CADRUL COALIȚIILOR INTERNAȚIONALE								

RECTIFICĂRI

La Hotărârea Guvernului nr. 1.168/2011 privind aprobarea Listei obiectivelor de investiții din județele Argeș, Prahova, Satu Mare și a indicatorilor tehnico-economici ai acestora din cadrul Proiectului privind incluziunea socială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 861 din 7 decembrie 2011, se face următoarea rectificare:

— la anexa nr. 2/3, la indicatorul „Număr de beneficiari — nr. de persoane”, în loc de: „150” se va citi: „50”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 529328